

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku W. K.

przy uczestnictwie J. J. , A. K., X. K., D. K., W. K., A. L., D. L., G. J., Z. J. i R. L.

o dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki J. J.

od postanowienia Sądu Okręgowego w C.

z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI Ca (...),

1) odrzuca skargę kasacyjną,

2) przyznaje radcy prawnemu I. S. J. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce J. J. w postępowaniu kasacyjnym,

3) oddala wnioski uczestnika A. L. oraz wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Uczestniczka J. J. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 5 kwietnia 2016 r. oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w M. z dnia 23 września 2015 r. w przedmiocie

działu spadku po B. K. i częściowo działów spadku po jej nieżyjących spadkobiercach: K. K., T. K., Z. J. i J. L. w zakresie odziedziczonych udziałów w nieruchomościach położonych w M.. W wyniku postanowienia działowego uczestniczce przyznano na wyłączną własność działkę oznaczoną numerem ewidencyjnym [...] z obowiązkiem spłat: na rzecz A. L. kwoty 3090,66 złotych, na rzecz R. i D. L. kwot po 12.238,66 złotych oraz na rzecz D. K. kwoty 71.716 złotych. W apelacji od tego postanowienia uczestniczka zarzuciła przyjęcie zawyżonej wartości przyznanej jej działki, nieuwzględnienie jej sytuacji majątkowej przy ocenie możliwości spłaty oraz brak zaliczenia do schedy spadkowej kwoty 30.000 złotych uzyskanej przez wnioskodawcę ze sprzedaży przez spadkodawczynię działki 3070.

W skardze kasacyjnej uczestniczka wskazała jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 201.000 złotych, na którą składa się kwestionowana przez nią wartość przyznanej jej nieruchomości (171.000 złotych) oraz nieuwzględniona w ramach schedy spadkowej kwota 30.000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, o zniesienie współwłasności i o dział spadku wartością przedmiotu zaskarżenia jest nie wartość całego majątku podlegającego podziałowi, lecz wartość interesu majątkowego, którego dotyczy zaskarżenie. Z reguły nie można ona przekraczać wartości udziału w dzielonym majątku uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, Nr 4, poz. 60, z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, nie publ., z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, nie publ., z dnia 13 marca 2015 r., III CZ 13/15, nie publ., z dnia 6 listopada 2015 r., II CZ 76/15, nie publ.; z dnia 6 grudnia 2016 r., V CSK 275/16, nie publ.).

W niniejszej sprawie zarzuty uczestniczki w istocie sprowadzają się do podważenia wartości przyznanej jej nieruchomości, przy czym skarżąca nie kwestionowała sposobu zniesienia współwłasności. Nie wskazała też konkretnie, w jakiej mierze należałoby zmienić ustaloną wartość nieruchomości. Nie może jednocześnie budzić wątpliwości, że celem zarzutów co do wartości nieruchomości przyznanej wyłącznie uczestniczce jest doprowadzenie do obniżenia wysokości spłaty, która została od niej zasądzona. Wysokość tej spłaty jest wykładnikiem

maksymalnej wartości przedmiotu zaskarżenia. Wobec tego, nie stanowi jej wartość całego podlegającego podziałowi majątku, ani wartość prawa przyznanego skarżącej jak również wartość jej udziału w spadku.

Ponieważ wysokość zasądzonych od uczestniczki J. J. spłat wynosi 99.283,92 (3.090,66 + 12.238,66+ 12.238,66 + 71.716) złotych i jest niższa niż sto pięćdziesiąt złotych jej skarga kasacyjna podlega odrzuceniu. Oceny tej nie zmienia uwzględnienie kwoty 30000 złotych przypadającej według skarżącej na schedę spadkową, która i tak podlegałaby rozliczeniu w granicach udziału uczestniczki w spadku.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. art. 13 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu uczestniczce Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 4 ust. 1, § 11 pkt 6 i § 1 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 3 na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosku uczestników o odstąpienie od reguły wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c.

jw

I.n